

Zaak C-141/05

Koninkrijk Spanje tegen Raad van de Europese Unie

„Visserij — Verordening (EG) nr. 27/2005 — Verdeling van vangstquota over lidstaten — Toetredingsakte van Koninkrijk Spanje — Einde van overgangperiode — Vereiste van relatieve stabiliteit — Non-discriminatiebeginsel — Nieuwe vangstmogelijkheden — Ontvankelijkheid”

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 8 november 2007 . . . . . I - 9488

Samenvatting van het arrest

1. *Procedure — Interventie — Exceptie van niet-ontvankelijkheid niet opgeworpen door verweerder*
(*Statuut van het Hof van Justitie, art. 40, vierde alinea; Reglement voor de procesvoering van het Hof, art. 93, lid 4*)
2. *Gemeenschapsrecht — Beginselen — Gelijke behandeling — Discriminatie op grond van nationaliteit*
(*Toetredingsakte van 1985; verordening nr. 27/2005 van de Raad*)

3. *Toetreding van nieuwe lidstaten tot Gemeenschappen — Spanje — Visserij*
(*Toetredingsakte van 1985, art. 156-164; verordening nr. 27/2005 van de Raad*)
4. *Visserij — Instandhouding van rijkdommen van zee — Stelsel van vangstquota*
(*Verordening nr. 2371/2002 van de Raad, art. 20*)

1. Overeenkomstig artikel 40, vierde alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie kunnen de conclusies van het verzoek tot interventie slechts strekken tot ondersteuning van de conclusies van een der partijen. Bovendien bepaalt artikel 93, lid 4, van het Reglement voor de procesvoering dat de interveniënt het geding aanvaardt in de stand op het ogenblik van tussenkomst. Hij kan bijgevolg geen exceptie van niet-ontvankelijkheid opwerpen die niet in de conclusies van de verwerende partij is geformuleerd.

(cf. punten 27-28)

2. De Raad heeft het Koninkrijk Spanje niet discriminerend behandeld door het in verordening nr. 27/2005 tot vaststelling, voor 2005, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met

vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften, niet op dezelfde wijze te behandelen als de lidstaten die vóór zijn toetreding aan de aanvankelijke verdeling, of in de loop van de overgangperiode aan de latere verdelingen van de vangstquota hebben deelgenomen.

Er moet immers onderscheid worden gemaakt tussen het begrip toegang tot de wateren en het begrip toegang tot de visbestanden. Ook al heeft het Koninkrijk Spanje na het einde van de overgangperiode weer toegang tot de wateren van de Noordzee en de Oostzee, hieruit volgt niet dat de Spaanse vaartuigen in dezelfde mate toegang tot de visbestanden in deze twee zeeën hebben als de vaartuigen van de lidstaten die aan de aanvankelijke verdeling of aan latere verdelingen hebben deelgenomen.

(cf. punten 47, 51)

3. Door het Koninkrijk Spanje bij verordening nr. 27/2005 tot vaststelling, voor 2005, van de vangstmogelijkheden voor sommige visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Gemeenschap en, voor vaartuigen van de Gemeenschap, in andere wateren met vangstbeperkingen van toepassing zijn, en tot vaststelling van de bij de visserij in acht te nemen voorschriften, niet bepaalde vangstquota in de Noordzee en de Oostzee toe te kennen, heeft de Raad de Toetredingsakte van het Koninkrijk Spanje en de Portugese Republiek niet geschonden. De artikelen 156 tot en met 164 van deze akte leggen de voor de visserijsector geldende regeling alleen voor de overgangperiode vast. Op deze artikelen kunnen derhalve in beginsel geen aanspraken worden gebaseerd met betrekking tot een periode die aanvangt na het verstrijken hiervan. Na het verstrijken van de overgangperiode geldt dus het *acquis communautaire* dat de verdeelsleutel omvat die is vastgesteld door de op het tijdstip van de toetreding van het Koninkrijk Spanje bestaande regeling.

(cf. punten 59, 61, 63)

4. Het vereiste van relatieve stabiliteit van de verdeling van de vangstmogelijkheden over de lidstaten dat wordt opgelegd door artikel 20, lid 1, van verordening nr. 2371/2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de

visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid, houdt in dat elke lidstaat bij de verdeling van de vangstmogelijkheden steeds een vast percentage krijgt en dat de aanvankelijk vastgestelde verdeelsleutel blijft gelden zolang geen wijzigingsverordening is vastgesteld. Aangezien de toepassing van het beginsel van relatieve stabiliteit op de bestaande vangstmogelijkheden impliceert dat een reeds tussen de lidstaten vastgestelde verdeelsleutel wordt gehandhaafd, impliceert de vaststelling van een eerste verdeelsleutel tussen lidstaten dat nieuwe vangstmogelijkheden worden toegekend en dat bij de verdeling rekening wordt gehouden met het belang van elk van de lidstaten. Het begrip belang kan de noodzaak tot het waarborgen van de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten omvatten, maar is niet tot die noodzaak beperkt. Zo neemt de Raad conform de bepalingen van artikel 20, lid 2, van verordening nr. 2371/2002, een besluit rekening houdend met het belang van elk van de lidstaten, wanneer een eerste verdeelsleutel tussen hen wordt vastgesteld, met name nadat zij hun recht hebben uitgeoefend om in een zone te vissen, en voor soorten waarvoor de Gemeenschap over een totaalquotum beschikte. Omdat in een dergelijk geval per definitie geen verdeelsleutel kan worden gehandhaafd, zijn de bepalingen van artikel 20, lid 1, van deze verordening niet van toepassing.

(cf. punten 85-88)